

Відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2004 року № 558 «Про затвердження Порядку призначення і виплати компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги», непрацюючим фізичним особам, які постійно надають соціальні послуги громадянам похилого віку, інвалідам, дітям-інвалідам, хворим, які не здатні до самообслуговування і потребують постійної сторонньої допомоги (крім осіб, що обслуговуються соціальними службами), призначається щомісячна компенсаційна виплата.

Компенсація призначається виходячи з прожиткового мінімуму для працездатних осіб у таких розмірах:

15 відсотків - фізичним особам, які надають соціальні послуги інвалідам I групи;

10 відсотків - фізичним особам, які надають соціальні послуги громадянам похилого віку, які за висновком лікарсько-консультаційної комісії потребують постійного стороннього догляду і не здатні до самообслуговування, інвалідам II групи та дітям-інвалідам;

7 відсотків - фізичним особам, які надають соціальні послуги інвалідам III групи та хворим, які за висновком лікарсько-консультаційної комісії потребують постійного стороннього догляду і не здатні до самообслуговування.

Компенсація фізичним особам, які досягли пенсійного віку, визначеного статтею 26 Закону України "Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування", та інвалідам, що надають соціальні послуги, призначається у зазначених розмірах виходячи з прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Для призначення компенсації подаються такі документи:

1) фізичною особою, яка надає соціальні послуги:

заява про згоду надавати соціальні послуги;

паспорт або інший документ, що посвідчує особу;

висновок лікарсько-консультаційної комісії про те, що стан її здоров'я дозволяє постійно надавати соціальні послуги;

копія трудової книжки, а у разі відсутності трудової книжки - письмове повідомлення особи із зазначенням інформації про відсутність трудової книжки та про останнє місце роботи чи отримання доходів;

заява про надання згоди на проведення перевірки даних про доходи особи з використанням відомостей Державного реєстру фізичних осіб - платників податків (з урахуванням вимог Закону України "Про захист персональних даних");

2) особою, яка потребує надання соціальних послуг, або її законним представником (у разі визнання цієї особи недієздатною):

заява про необхідність надання соціальних послуг;

паспорт або інший документ, що посвідчує особу;

копія довідки до акта огляду медико-соціальною експертною комісією;

висновок лікарсько-консультаційної комісії про необхідність постійного стороннього догляду та нездатність особи до самообслуговування (за винятком інвалідів I групи,

інвалідність яких встановлена безстроково та які згідно з довідкою до акта огляду медико-соціальною експертною комісією потребують постійного стороннього догляду).
Порядок видачі такого висновку та його форма затверджуються МОЗ;

3) законним представником дитини, яка потребує надання соціальних послуг:

заява про необхідність надання соціальних послуг;

копія свідоцтва про народження дитини;

висновок лікарсько-консультаційної комісії про необхідність постійного стороннього догляду та нездатність дитини до самообслуговування.

Громадянам забезпечується можливість вибору - звертатися за призначеннями компенсації за місцем проживання особи, якій надаються соціальні послуги, або ж за місцем її перебування. Крім того, скасована необхідність додаткового підтвердження потреби у догляді за інвалідами I групи, інвалідність яких установлена безстроково.